BLISTRUP KIRKE

NYHEDSBREV OKTOBER 2026

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

'Der findes et udtryk, der hedder "omsorgstræthed". Det siges at være hovedårsagen til udbrændthed, og rammer folk i brancher, hvor man har med patienter eller brugere eller borgere at gøre. Når man kan mærke, man ikke kan give dem den omsorg' ...

Læs videre på bagsiden

Gudstjenester i oktober 2026 i Blistrup Kirke

Søndag	4. oktober kl. 09.00	Gudstjeneste v/Ole Buchardt Olesen
Torsdag	8. oktober kl. 10.30	Morgenandagt i Kirkeladen v/Tina Buchwald
Søndag	11. oktober kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag	18. oktober kl. 10.30	Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald
Søndag	25. oktober kl. 10.30	Lægmandsgudstjeneste v/Inge Rasmussen

Aktiviteter i oktober 2026 i Kirkeladen

Blistrup Kirkes Kor:
Torsdage kl. 16.00-17.30

Foredrag om
»Gud, mad og kærlighed«
Fredag 2. okt. kl. 10.00-12.00
v/Poul Joachim Stender
Fri entré

Nørklerne:
Mandage kl. 13.30-15.30

Menighedsrådsmøde:
Torsdag 15. okt. kl. 18.30

ER DU MILITÆRMAND eller lignende?

Vi har brug for en tidligere militærmand, som kunne have interesse i at hjælpe os med at skabe kirkens beredskab til krisesituationer. Vi ønsker én, der kommer med en god portion erfaring fra militæret.

Vi kan ikke honorere dig.
Har dette din interesse?

Skriv til menighedsrådets formand: Thomas Vedelsbøl på **TVE@km.dk.**

Forbehold for ændringer. Se hjemmesiden for de seneste opdateringer.

www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Omsorgstræthed

Af sognepræst
Tina Hastrup von Buchwald

thvb@km.dk
blistrupkirke.dk

”Det løvfald, som vi kom så alt for nær” indleder Frank Jæger den smukke efterårssang af samme navn om Esbønderup – Det hvide hospital (som vist aldrig var hvidt, men gult). ”Løvfald”, ”skumring”, ”blæsten”, ”vejens våde asfaltå” – jo de skaber resonans i vore hjerter. Vi ved, hvad efteråret bringer: Aftener med ild i brændeovnen, måske stearinlys på bordet, supper i middagsskåle. Hjemmesko, og sokker. Kolde ører og røde næser. Måske også færre kræfter.

Der findes et udtryk, der hedder ”omsorgstræthed”. Det siges at være hovedårsagen til udbrændthed, og rammer folk i brancher, hvor man har med patienter eller brugere eller borgere at gøre. Når man kan mærke, man ikke kan give dem den omsorg, de har brug for eller trænger til, men må korte tiden af. Ingen vinder på det. Alle bliver tabere, og den onde cirkel fortsætter.

Når man er en person, der siger ”ja” til for mange ting. Som burde øve sig i at sige ”nej” ind imellem. Der skal nemlig være en vis portion overskud at række videre. Hvis den ikke mere er der, og man mærker omsorgstrætheden, skal man huske på, at Vorherre også må arbejde med.

Det kan vi godt insistere på. Vi kan ikke alt selv. Patienter skal passes, brugere skal serviceres og besøges. Men hverdagsbønnen er, at Vorherre finder en løsning, så det ikke er så tungt. Måske en vikar eller en medhjælper. Én, der også bærer med. At Hans hånd, så at sige, må række ind dér, hvor ens egne kræfter slipper op. For vi kan være så gode til at tro, at det hele afhænger af os selv. ”Det er kun mig, der kan det her”. Det gør det ikke. Når vore ressourcer er ved at løbe tør, må vi trække os, og hente ny kraft et andet sted – i Guds omsorg; ved Hans kildevæld, må der hentes styrke.

Måske denne bøn kan hjælpe dig at hente nye kræfter: Vi takker dig i dag for efteråret, som minder os om livets store kredsløb. Tak for sommerens frugter, som nu er høstet. Og for alt det, du i det svundne år har givet os af både glæder og udfordringer. Når bladene falder, og dagene bliver kortere, minder naturen os om vores egen forgængelighed. Hjælp os med ikke at frygte mørket eller det, der visner. Men at stole på, at dit lys altid skinner i mørket, og at mørket ikke kan gribe det. Amen.